

Predmet: Trnje/Terrnje (Pavle Gavrilović i Rajko Kozlina)

Broj predmeta: K.Po2 10/2013

Glavni pretres: 06.06.2016. godine

Izveštaj: advokat Nikola Čukanović, punomoćnik oštećenih

Ispitivanje svedoka Aleksandra Stevanovića

Svedok Aleksandar Stevanović je istakao da u potpunosti ostaje kod iskaza koji je dao u istražnom postupku. U martu 1999. godine nalazio se na odsluženju vojnog roka u Prizrenu/Prizren. Bio je u sastavu tehničke službe. Ne seća se kojoj četi i kom bataljonu je pripadao. Komandant mu je bio optuženi Gavrilović. Bilo je i više vodnika u njegovoj jedinici, ali se seća samo optuženog Kozline. Nakon početka bombardovanja bili su izmešteni iz kasarne i dobili su naređenje da idu u jedno selo gde su ubijeni neki policajci. To im je saopštio jedan vodnik, čijeg se imena ne seća. Krenuli su sa više kamiona u koloni i vukli su jedan top. Misli da su sve starešine krenule zajedno sa njima. Nisu tačno znali gde idu.

Stigli su na jedno brdo iznad sela Trnje/Terrnje. Bila je noć, ne seća tačno koliko je bilo sati. Ujutro je top koji su dovukli sa sobom počeo da puca po selu. Nakon toga, vojska je krenula u selo – ne seća se ko je od vodnika izdao naredbu da krenu u selo. Kada su ušli u selo, „sve je bukvalno gorelo”. Neki od vojnika su stavljali u pogon traktore koje su tu zatekli i puštali ih da sami idu ka reci. Objašnjava da su to radili bez nekog posebnog razloga, jer su bili „mladi i glupi”. Dodaje da je bilo pucanja „na sve strane”, da je vojska pucala bez neke naročite potrebe, ali da su to činili jer im „niko nije branio” da pucaju. Kasnije su se čuli „kineski metkovi”, ali ne zna ko ih je ispaljivao. U selu nije bilo pripadnika OVK. Ne seća se ko je izdao naredbu da ulaze u kuće i da ih pale. Dodaje da je samo stigla naredba „od nekog višeg” da se sve kuće zapale i da se svi pobiju. Video je da su vojnici pucali u civile, ali ne zna ko su bili ti vojnici. Video je leševe 5-6 civila. Kada su se spustili do reke koja protiče pored sela, video je i leš jednog civila koji se nalazio u vodi. Pored reke na udaljenosti od 300-400 metara davali su stražu i tu su prenoćili. Ujutro je naišao jedan tenk koji je pripadao drugoj jedinici VJ i pucao je iznad njihovih glava. Morali su da ispale svetleću raketu kako ne bi bili pobijeni. Istog dana su se vratili u Prizren/Prizren.

Posle nekoliko dana, vratili su se sa 2 kamiona u selo Trnje/Terrnje. Tu su došli kako bi pokupili leševe ubijenih civila. Sa njima je bio vodnik Kozlina. Stavljali su leševe u vreće, ali svedok „nije mogao da izdrži” i udaljio se. Kada su se vratili u Prizren/Prizren, svedok je ostao u kamionu na ulazu u grad, a drugi kamion, u kome su se nalazili leševi, otišao je u njemu nepoznatom pravcu.

Ispitivanje svedoka Bojana Gajića

Svedok Bojan Gajić je istakao da u potpunosti ostaje kod iskaza koji je dao u istražnom postupku. U martu 1999. godine nalazio se na odsluženju vojnog roka u Prizrenu/Prizren. Bio je u sastavu pozadinskog bataljona. Ne seća se kojoj četi i kojoj brigadi je pripadao. Komandant je bio optuženi Gavrilović, a poručnik je bio Jaćimović, koji je bio njegov neposredni starešina. Seća se i optuženog vodnika Kozline. Na početku NATO

bombardovanja, „spakovali” su ih u kamione i došli su pred zoru na brdo iznad sela Trnje/Ternje. Sa njima su bile sve starešine. Bio je prisutan i optuženi Gavrilović, ali svedok se nalazio u četi koju je vodio optuženi Kozlina. Ne seća se ko je izdao naredbu da krenu prema selu Trnje/Ternje, ali on je bio u grupi koju je predvodio optuženi Kozlina. Dobili su naređenje da pretresu kuće u selu. Kada su ušli u dvorište prve kuće u selu, iz kuće je izašao jedan stariji čovek. U njega je pucao optuženi Kozlina i ubio ga na licu mesta. Nastavili su dalje kroz selo, da bi potom ušli u dvorište jedne kuće, gde su civili sedeli na zemlji poređani u krug. Među njima se nalazila jedna devojka koja je prevodila, pošto ostali civili nisu znali srpski. Ispitivali su je gde su teroristi. Nakon toga video je vojnika po imenu Marković kako odvodi jednog starijeg čoveka - civila iza kuće i potom je čuo pucnje. Njemu i još jednoj grupi vojnika optuženi Kozlina je rekao da izađu iz tog dvorišta. Deo vojnika sa optuženim Kozlinom ostao je u dvorištu. Čim su izašli iz dvorišta, čuli su rafalnu pucnjavu koja je dolazila iz dvorišta. Nakon toga, iz dvorišta su izašli preostali vojnici i svi zajedno su krenuli prema drugom kraju sela. Stigli su do jedne reke i tu ih je čekao poručnik Jaćimović sa svojom grupom. Tu je video više civila, ali ne zna da li su bili živi ili mrtvi. Pretpostavlja da su bili mrtvi, pošto su oni ostali pored reke malo dalje od tog mesta gde je video civile i tu prenoćili. Sutradan su se vratili u Prizren/Prizren. Kritičnom prilikom nije video pripadnike OVK u selu Trnje/Ternje. Niko tokom navedene akcije nije pucao na njih. Nije mu poznato da se neko iz njegove jedinice nakon par dana vratio u selo Trnje/Ternje i skupljao leševe ubijenih civila.

Ispitivanje svedoka Dragana Rajića

Svedok Dragan Rajić je istakao da u potpunosti ostaje kod iskaza koji je dao u istražnom postupku. U martu 1999. godine nalazio se na odsluženju vojnog roka u Prizrenu/Prizren. Bio je u sastavu pozadinskog bataljona. Komandant njegove jedinice je bio optuženi Pavle Gavrilović, a neposredno pretpostavljeni oficiri su mu bili poručnik Jaćimović i optuženi vodnik Kozlina. Neposredno pre početka NATO bombardovanja izmešteni su preko puta kasarne u bolnicu. Odmah nakon što je počelo bombardovanje, većina vojnika iz njegove jedinice otišla je u akciju u selo Trnje/Ternje. Sa njima su išli i starešine Gavrilović, Jaćimović i Kozlina. Kada su se vratili, čuo je od vojnika koji su tamo bili da se u tom selu dosta pucalo i da je bilo žrtava. Nisu mu poznati detalji. Poznato mu je da su se vojnici iz njegove jedinice nakon pet dana vratili u to selo. Čuo je da je bilo skupljanja nekih leševa, ali nije upoznat sa tačnim razlogom njihovog boravka tamo.